

viste gode Kræfter fra Statstjenesten. Jeg frygter aldeles ikke derfor. Hidtil dags har Markedet været godt forsynet. Jeg frygter heller ikke for, at der i Grunden skal være Fare ved, at Embedsmændene føle sig mindre vel lønede, og at derved deres Poster skulde blive mindre sikre, jeg er fuldt overbevist om, at der endnu aldrig af Noget har været for langt en Survivance eller en Adkomstret til en levende Mands Embede, naar dette Embede var et trivialt, besværligt og daarlig betalt Embede. Der er ingen sikrere Embedsmand end den, som hver Dag kan sige: jeg har gjort et Arbejde, som Jaa. have Lykt til at gjøre i mit Sted for den samme Betaling. Den Art Embedsmand skifter Ministrene ikke, thi dem eftertragte deres Fættre ikke. (Hør!), saa, hvis vi ville sikre Embedsstanden og kasse den den største Anseelse i Landet, den kan finde, saa lad den være passende betalt for dygtigt ydet Arbejde, men lader os ikke hver Dag puffe paa, at der gives for lidt. Jeg tror paa denne Maade at have henledet Opmærksomheden paa de Banfæligheder, som der for Diebliffet er ved at gennemføre en Pensionslov, som optager i sig de forskjellige Principer, som ere fremsatte saavel af Adkastet som i Udvalget. Jeg tror, at skulle vi kunne gennemføre en Pensionslov i dette Diebliff, saa maae vi blive staaende indenfor meget snevre Grændser med Hensyn til det Tidspunkt, da Pensionskravet skal begynde, og da fra dette Tidspunkt af, lade den stige i et langsomt, men passende Maal, betragtede det som en virkelig oplagt Deel af Gagen, der aarlig kommer til at forhøje Gagen. Til hyllket Maximum, til hvor stor en Andeel, man skal gaae i det Høieste, det antager jeg for mindre vigtigt at bestemme. Forøvrigt skal jeg i saa Henseende være meget tilbøielig til at slutte mig til dem, som sætte en vis Begrænsning i Sum eller i Deel af Indtægten, hellere i Sum, end i Deel af Indtægten. Jeg kan ikke, hvad dette Punkt angaaer, ganske dele den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmands (Davids) Formening, naar han troede, at de meget høje Gageringer ved Slutningen af en Embedsmands Carriere, ikke foranledigede temmelig betydelige Udgifter for Staten; de

foranledige vistnok meget betydelige Udgifter for Staten, thi det kan man ikke nægte, at det rundeligt udstyrede og magelige Liv, som derpaa følger, er og maa være en Præmie for at leve længe, og naar vi note ville undersøge, hvorledes det i Almindelighed gaaer med mange, som komme i den Stilling at have havt den Guds Lykke at faae Bane paa at leve, saa blive de ogsaa ved at leve meget længe, efterat de have faaet den høje Pension. (Latter.) Jeg siger dette ikke i mindste Maade for at bebrejde dem denne Udøvelse af deres gode Ret, (Latter.) men jeg siger det, for at vi skulde tage saadanne Forbehold, saadanne Bestemmelser i Pensionsloven, at vi heller aldrig komme til at gjøre det; thi der er intet sørgeligere, end naar man hvert Aar kommer til at trække paa Skuldrene, fordi en brav Mand endnu lever. Længere vil jeg ikke sige Forsamlingen; jeg troer, jeg har her berørt forskjellige ikke uvigtige Punkter og skal nærmere forbeholde mig at tage Ordet, om der skulde være nogen sær Anledning dertil.

Ordføreren: Der har løftet sig saa mange og saa vægtige Stemmer imod forskjellige Punkter saavel i Adkastets som i Udvalgets Betænkning, at jeg anseer det for at være paa Tiden, at jeg forsøger paa at haandhave Udvalgets Anskuelse imod dem, som saaledes fra forskjellige Sider ere fremsorte. Jeg anseer det i denne Henseende for hensigtsmæssigt, at jeg gaaer frem omtrent i den Orden, hvori Paragrapherne i Pensionslovudkastet følge paa hinanden, og skal da først begynde med § 1, som er den Paragraph, som søger at etablere en Forskel mellem de pensionsberettigede og de ikke pensionsberettigede Embedsmænd. Jeg tror, at naar man vil gaae til Bunden af Meningene af denne Paragraph, saa vil det findes, at saavel Regjeringen som Udvalget og ogsaa de ærede Medlemmer af Thinget, som have omhandlet denne, og navnlig den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David), i det Væsentlige ere enige herom, forsaavidt navnlig som man siger: man ønsker ikke at gjøre nogen Forandring i dette Diebliff, hvorved man kunde komme til at træffe nulevende Personers vel erhvervede Rettigheder, eller om man hellere og rigtigere vil kalde det den Adkomst, som de